

تیم ملی زنان در گروه مرگ جام ملت‌ها

قرعه‌کشی جام ملت‌های فوتبال زنان آسیا انجام شد و حریفان کشورمان مشخص شدند.

جام ملت‌های فوتبال بانوان آسیا با حضور ۱۲ تیم (استرالیا، ژاپن، کره شمالی، چین، کره جنوبی، ویتنام، فیلیپین، چین تایپه، ازبکستان، ایران، هند و بنگلادش) ۱۰ اسفند ۱۴۰۴ تا یکم فروردین ۱۴۰۵ در ۳ گروه ۴ تیمی به میزبانی استرالیا در شهرهای سیدنی، گلدکوست و پرت برگزار می‌شود.

قرعه‌کشی این مسابقات سه‌شنبه در سیدنی انجام شد و تیم‌های در گروه A با استرالیا، کره‌جنوبی و فیلیپین هم گروه شد.

گروه‌بندی مسابقات بدین شرح است:

گروه A: استرالیا، کره جنوبی، ایران و فیلیپین

گروه B: کره شمالی، چین، بنگلادش و ازبکستان

گروه C: ژاپن ویتنام، هند و چین تایپه

اولین دیدار ایران در این مسابقات ۱۱ اسفندانجام می‌شود و تیم ملی به مصاف کره‌جنوبی می‌رود. استرالیا و فیلیپین نیز ۱۴ و ۱۷ اسفند به مصاف ایران می‌روند. از هر گروه، ۲ تیم مستقیماً به مرحله حذفی صعود می‌کنند و از بین تیم‌های برتر سوم هم ۲ تیم به مرحله حذفی می‌رسند.

در یک‌چهارم نهایی، تیم‌های برنده ضمن صعود به مرحله نیمه‌نهایی، سهمیه حضور در جام جهانی ۲۰۲۷ برزیل را هم به دست می‌آورند تا تکلیف ۴ تیم از ۶ تیم آسیایی صعودکننده به جام جهانی این چنین مشخص شود. تیم‌های بازنده در مرحله یک‌چهارم نهایی هم در مرحله پلی‌آف به مصاف هم می‌روند که تیم‌های برنده ۲ بازی پلی‌آف هم به جام جهانی می‌روند تا این‌گونه چهره ۶ تیم آسیایی حاضر در جام جهانی ۲۰۲۷ برزیل مشخص شود.

گزارش

ستاره پرتغالی پرحاشیه، پرهزینه‌و همچنان سؤال برانگیز فلیکس بی ثبات و گران

ژائو فلیکس لیخند می‌زند، دوربین‌ها فلاش می‌زنند و قرارداد تازه‌ای روی میز النصر امضا می‌شود. ستاره پرتغالی که حالا دیگر نمی‌توان او را جوان جوویای نام خطاب کرد، بعداز تجربه‌هایی تلخ و نیمه‌تمام در اسپانیا، انگلیس و ایتالیا، چمدانش را برای عربستان بسته جایی که ظاهراً شانس آخر برای حفظ ویترین نیمه‌خالی‌اش است.

مبلغ قرارداد؟ به رسم همیشه، سنگین. النصر برای شکار جدیدش ۲۰ میلیون یورو پرداخت کرده؛ عددی که با پاداش‌ها ممکن است تا ۵۰ میلیون یورو هم برود. همه اینها در حالی است که جلسی، تنها چند ماه قبل، او را با کمتر از ۶ میلیون یورو به میلان قرض داده بود. به‌راستی چه اتفاقی افتاده که ارزش فلیکس ناگهان دوباره به‌لوح رسیده؟ یا شاید در‌ست‌تر باشد بپرسیم، چرا هنوز هم بعضی‌ها برای او «پول مفت» خرج می‌کنند؟

با انتقال به النصر، ژائو فلیکس رسماً در رده چهارم لیست گران‌قیمت‌ترین بازیکنان تاریخ قرار گرفته. طبق داده‌های ترانسفرمارکت، تا امروز ۲۲۷.۲ میلیون یورو برای نقل‌وانتقال‌های او هزینه شده تنها تیمار، لوکاکو و کریستیانو رونالدو در این جدول بالاتر از او هستند اما بر خلاف ۳ نفر نخست، فلیکس حتی یک فصل باثبات، یک جام معتبر یا یک آمار قانع‌کننده ارائه نداده است.

شروع ماجرا با بنفیکا بود. جایی که مثل اغلب استفاده‌های پرتغالی، درخشان ظاهر شد و سر زبان‌ها افتاد. اتلتیکو مادرید، با سبک فوتبالی که چندان هم مناسب او نبود، برای جذبش ۱۲۷.۲ میلیون یورو پرداخت کرد. عددی که در همان روزها هم منتقدان را نگران کرد. فلیکس در مادرید هرگز تبدیل به محور اصلی تیم نشده؛ تنها ۳۴ گل در ۱۲۱ مسابقه و عملکردی پُر نوسان.

بعد نوبت به چلسی رسید. آبی‌های لندن، با وجود شرایط مالی پیچیده، حاضر برای یک دوره کوتاه فرمی ۱۱ میلیون یورو بپردازند. نتیجه؟ ناامیدی محض. هیچ‌کس نمی‌دانست فلیکس قرار است در کدام پست بازی کند، خودش هم انگار نمی‌دانست. در نهایت هم بی‌سروصدا تیم را ترک کرد.

بارسلونا تلاش کرد دوباره از او یک ستاره بسازد اما در نوکمپ هم اثری از درخشش دیده نشد. آخرین ایستگاه اروپایی‌اش، میلان، با بدترین فصل تاریخ این تیم همزمان شد. نه گل زد، نه پاس گل داد، نه حتی یک بازی تأثیرگذار ثبت کرد. چیزی که همه را بیشتر شگفت‌زده می‌کند این است که با وجود این کارنامه غریب قیل‌دفاع، هنوز باشگاه‌هایی حاضرند برایش رقم‌های چندده میلیونی پرداخت کنند. پاسخ شاید در جایی غیر از فوتبال باشد.

برخی گزارش‌ها حاکی است کریستیانو رونالدو، ستاره محبوب النصر، در جذب هموطنش نقش مستقیم داشته. فلیکس هرچند از نظر سبک بازی تفاوت زیادی با رونالدو دارد اما حضور در کنار یکی از بزرگ‌ترین نام‌های تاریخ فوتبال، شاید آخرین شانسش برای بازسازی ذهنی و تاکتیکی باشد.

النصر با این انتقال می‌خواهد دوباره در لیگ داخلی و آسیا قدرت‌نمایی کند و البته پروژه پرتنگ‌تری برای آینده داشته باشد. اما برای فلیکس، این قرارداد بیشتر شبیه تلاشی است برای فرار از حاشیه‌های اروپا و شروعی تازه در فضایی کم‌فشار تر و پرپول‌تر.

تفاوت فلیکس با سایر ستاره‌های گران‌قیمت این است که او نه برنده توپ طلا بوده، نه حتی جز یک فصل با اتلتیکو مادرید، قهرمان لیگ‌های معتبر شده. از تیمار تا لوکاکو و حتی رونالدو، همگی پشتوانه‌ای جدی از افتخارات دارند اما فلیکس صرفاً با خاطره یک فصل خوب در بنفیکا به اینجا رسیده.

حالا چه‌شما به فصل جدید لیگ عربستان دوخته شده؛ جایی که فلیکس باید در کنار رونالدو بدرخشد؟ اگر می‌خواهد نامش از لیست «گران‌ترین بازیکن‌های بی‌تأثیر» حذف شود. هواداران النصر امیدوارند این انتقال، پایان چرخه سرد کمی فلیکس باشد اما تماشاگران فوتبال می‌دانند در این سال‌ها، تنها چیزی که ستاره پرتغالی خوب حفظ کرده، دستمزد بالا و انتظارات بی‌جواب بوده است.

علاقه ویژه سپاهان به بازیکنان آبی پوش موجب شده این تیم پر از استقلالی شود

زاینده‌رود آبی

پرداخت به‌موقع دستمزد‌ها و حضور در کورس قهرمانی، مقصدی مطلوب برای چنین بازیکنانی است.

جنگ نانوشته قدرت

از سوی دیگر، برخی کارشناسان معتقدند این اتفاق می‌تواند نوعی رقابت نانوشته میان سپاهان و استقلال باشد. اگرچه پرسپولیس مدت‌ها در صدر رقابت‌های داخلی بوده اما سپاهان و استقلال هر ۲ در پی ساختن تیمی مدعی برای پایان دادن به سلطه سرخ‌ها هستند.

نویدکیا که بخوبی با فضای فوتبال ایران آشناست، تلاش کرده ترکیبی از تجربه و آشنایی با لیگ برتر را وارد تیم کند و چه گزینه‌ای بهتر از بازیکنانی که سال‌ها در تیمی مدعی مثل استقلال بازی کرده‌اند؟

ورزشگاه نقش جهان با قلب نیمه‌آبی

با این حجم از بازیکنان استقلالی، فضای رختکن سپاهان به طرز محسوسی تغییر کرده. قطعاً برای هواداران سپاهان که همیشه روی هویت تیمی و بومی بودن بازیکنان تأکید داشتند، این حجم از چهره‌های غیربومی و خصوصاً استقلالی کمی غیرمنتظره است. ولی اگر این ترکیب باعث قهرمانی شود، بعید است کسی گلایه‌ای داشته باشد.

چشم‌ان در انتظار روی سکوها

هواداران فوتبال ایران حالا با نگاهی متفاوت به سپاهان ۱۴۰۴ نگاه می‌کنند. تیمی که با سلاح‌هایی از اردوی آبی، به جنگ لیگ آمده و می‌خواهد طمس سال‌های بی‌جامی را بشکند. اگر نویدکیا بتواند این ترکیب پرستاره را مدیریت کند، نقش جهان در پایان فصل، یکی از احتمالات برگزاری جشن قهرمانی خواهد بود.

در سپاهان با یک مانع جدی مواجه است؛ محمدرضا اخباری، گلری که در سال‌های اخیر یکی از ستون‌های لیگ بوده و تجربه و جایگاه مستحکمی دارد. رقابت این دو در چارچوب دروازه بدون شک یکی از جذاب‌ترین داستان‌های فصل خواهد بود.

دیوار دفاعی سپاهان با نقاشی آبی

در خط دفاع اما شلوغی بیشتری دیده می‌شود. سیاحوش یزدانی، یکی از ارکان دفاعی سپاهان در فصول گذشته، هرچند شایعه‌هایی از جدایی‌اش شنیده می‌شود، فعلاً در لیست تیم قرار دارد. کنار او، محمد دانشگر ایستاده که پس از کش‌وقوس فراوان، تصمیم گرفت به تهران برگردد و در اصفهان بماند؛ آن هم با قراردادی سنگین. نویدکیا حساب ویژه‌ای روی او باز کرده است.

اما در خط دفاع نام آشنای دیگری هم هست؛ میلاد زکی‌پور. بازیکنی که فصل قبل دوباره با سپاهان آشتی کرد و با گل حساسش به پرسپولیس در جام حذفی، محبوبیت دوباره‌ای به دست آورد. زکی‌پور حالا یکی از مهره‌های اصلی سمت چپ نقش‌جهان به حساب می‌آید.

۲ سرباز میانه میدان با نشان استقلال

اگر به مرکز زمین سپاهان نگاهی بیندازیم، ۲ بازیکن با ریشه آبی در حال مدیریت میدانند؛ امید نورافکن و آرش رضاند. نورافکن پیش‌تر هم پیراهن سپاهان را بر تن کرده بود اما خدمت سربازی او را به ملوان فرستاد. حالا که از این دوره برگشته، در حالی به جمع سپاهانی‌ها اضافه شده که استقلال هم به دنبال جذبش بود ولی او ترجیح داد راه رفته را ادامه دهد و به اصفهان بازگردد.

حضور بی سروصدا در آپیانو جنتیله؛ سناریوی پیچیده اینتر برای ستاره ایرانی

بازگشت بی‌عکس طارمی

جدید روی او حساب خواهد کرد یا نه؟

در فضای پیچیده‌ای که مدیریت اینتر ایجاد کرده، طارمی تنها بازیکنی نیست که در وضعیت «نیمه‌نامرئی» قرار دارد. امروز حتی نام‌های بزرگی مثل بنجامین پاپارد و پیوتر زلینسکی هم در فهرست خروجی قرار گرفته‌اند؛ بازیکنانی که تا همین چند ماه پیش در پروژه فنی تیم جا داشتند اما حالا باشگاه ایتالیایی در تلاش است با آزاد کردن دستمزد‌ها و فروش ستاره‌ها، راه را برای خرید بزرگ‌تری باز کند؛ آدمولا لوکمن از آتالانتا.

ستاره سرعتی آتالانتا یکی از اهداف اصلی اینتر است و با توجه به قیمت بالای پیشنهادی آتالانتا، طبیعی است قربانیان این پروژه کم نباشند. در چنین شرایطی، آینده طارمی در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

اما همه چیز هم به تصمیم باشگاه بستگی ندارد. برخی منابع

بررسی خطوط مختلف پرسپولیس و مقایسه خریدهای جدید با بازیکنان سابق

تازه‌دنفسی

وضعیت بهتری قرار دارند.

پشت مهاجم؛ فخریان به‌جای آل کثیر

عیسی آل کثیر، مهاجمی با سابقه‌ای پر فراز و نشیب، جای خود را به مجتبی فخریان داده؛ بازیکنی جوان‌تر که در اردوی ترکیه، نشان داد به‌عنوان مهره ذخیره می‌تواند عملکرد مناسبی داشته باشد. اگر علیپور و دورسون در تیم بمانند، فخریان هم مثل عیسی بیشتر نیمکت‌نشین خواهد بود. این جایگزینی، بیشتر بر محور جوان‌سازی است تا ارتقای فنی و یک معامله متعادل محسوب می‌شود.

دفاع راست؛ اوربه با تکرار الملود؟

ایوب علمود، وینگری که گاهی در پست دفاع راست هم به کار گرفته می‌شد، حالا جایش را به سرژ اوربه داده؛ ستاره سابق

نشده است.

نکته جالب ماجرا این است که طارمی برخلاف برخی ستاره‌های ایرانی، هیچ‌گاه برای انتقال به باشگاه جدید سروصدا به راه نینداخته و مسیر آرام و بی‌حاشیه‌ای را در پیش گرفته. همین ویژگی باعث شده باشگاه‌ها با احترام بیشتری به گفت‌وگو با او بنگرند اما همزمان، تصمیم‌گیری را دشوارتر هم کرده.

در حال حاضر، مدیران ترانزوری از یک‌سو به دنبال تقویت خط حمله هستند و از سوی دیگر باید تراز مالی باشگاه را حفظ کنند. در چنین شرایطی، داشتن بازیکنی با دستمزد بالا اما نقش حاشیه‌ای، منطقی نیست. طارمی در موقعیتی قرار دارد که یا باید در تمرینات پیش‌فصل بدرخشد و دل کریستین چوپو، سرمربی رومانیایی و کادر فنی جدید را به دست بیاورد یا در سکوت کامل، چمدانش را به مقصدی دیگر ببندد.

فعلاً اما نه خبری از گل‌های تمرینی‌اش منتشر شده، نه لیخندهایش، نه حتی یک قاب ساده کنار هم‌تیمی‌ها. شاید اینتر منتظر است ابتدا سرنوشت نقل‌وانتقال‌های دیگرش مشخص شود، بعد درباره مهدی تصمیم بگیرد. تا آن زمان، طارمی در سایه‌ها تمرین می‌کند، شاید برای بازگشت، شاید هم برای خداحافظی.

تاتنهام و پاری‌سن‌ژرمن که البته مدت‌ها از شرایط بازی دور بوده. اگرچه کارنامه اوربه پرزرق‌وبرق است اما در سال‌های اخیر مودمیت‌ها مانع درخشش او شده‌اند. شهابت این دو بازیکن در آسیب‌پذیری بدنی‌شان است و این جابه‌جایی بیشتر یک قمار حرفه‌ای است تا تضمین موفقیت.

خط میانی؛ باکیچ به‌جای ریگی

مارکو باکیچ، هافبک باتجربه اهل مونته‌نگرو، جانشین مسعود ریگی شده؛ هافبکی که بالاخره پس از چند فصل بازی در استقلال، سپاهان و پرسپولیس، طعم قهرمانی را چشید. باکیچ شاید در بازی‌سازی و خلق موقعیت، ویژگی‌هایی فراتر از ریگی داشته باشد اما در فاز دفاعی و بستن فضا،‌ها به سختی بتواند جای خالی شماره ۶ قرمزها را پُر کند. قفایسه این ۲ بازیکن، به نوع سیستم تاکتیکی فصل جدید پرسپولیس بستگی دارد.

دفاع راست؛ اوریبه با صادقی به جای فرجی

در خط دفاع، محمدحسین صادقی جانشین فرشاد فرجی شده است. هر ۲ بازیکن، فصل قبل فرصت زیادی برای بازی پیدا نکردند و این تغییر، بیشتر به دلیل تصمیمات تاکتیکی کادر فنی صورت گرفته تا کیفیت فنی. از این منظر، تغییر چندان چشمگیری در این بخش مشاهده نمی‌شود و می‌توان آل را یک تبادل مساوی دانست.

در جمع‌بندی نهایی، پرسپولیس در نقل‌وانتقالات تابستانی تا این لحظه، بیشتر در بخش هجومی سود کرده و در دفاع با چند علامت سؤال جدی مواجه است. اگر سرژ اوربه به دوران اوجش بازگردد، اگر ابرقویی از فشارها جان سالم به در ببرد و اگر بازیکنان تازه‌وارد زود هماهنگ شوند، تیم هاشمیان می‌تواند شانس خود را برای قهرمانی پس بگیرد.

اما اگر همین «گرها» تبدیل به نقطه ضعف شود، پرسپولیس ممکن است دومین فصل متوالی بدون جام را هم تجربه کند؛ اتفاقی که در سال‌های اخیر برای این تیم، تقریباً بی‌سابقه بوده است.